

Gorenjski Glas

Naslov članka: Begunci

Gorenjski glas, Besedilo: Mojca Logar

Kategorija: **Nasveti** / torek, 29. november 2016 / 13:08

Povezava: <http://www.gorenjskiglas.si/article/20161129/C/161129760/1169/begunci-January>

EDICIJE

Domov > Prosti čas > Nasveti

Begunci

Besedilo: Mojca Logar

Kategorija: **Nasveti** / torek, 29. november 2016 / 13:08

Videla sem, kako delajo z begunci v Nemčiji. S kolegicami smo bile na šoli v bližini Ulma. Pisali smo nov evropski projekt, ki bo vključeval šole iz Belgije, Nemčije in našo. Zelo rada sodelujem v takšnih projektih, ker se tako na lastne oči prepričam, kakšne so šole v tujini, kako živijo, kako delajo. Vnaprej sem prosila, da bi rada videla delo z begunci. In so nam ga pokazali. Učiteljica teologije, protestantska pastorka, nas je najprej sprejela, nam razložila delo in potem smo se podali v sosednjo stavbo, kjer poteka pouk z begunci. Zelo veliko tovrstnih učiteljev je teologov, takšnih in drugačnih, saj je tamkajšnja skupnost določila, naj se aktivno vključijo v trenutno zelo potrebno delo. Ko smo stopili v stavbo, so učiteljico na hodniku že čakali mladostniki vseh starosti in barv. Navdušeno so jo pozdravljali. Eni so sedeli z nogami na mizi, večinoma so imeli opravka s telefonom, precej deklet je bilo zavitih v rute. V učilnici so bili arabski napisi, dober dan in nasvidenje in seveda zraven tudi nemški in angleški. Najprej so se kar nekaj časa ukvarjali s kocko, ki je potovala od enega do drugega. Na njej so bile napisane osnovne fraze (Kako ti je ime? Koliko si star? Od kod prihajaš? Koliko časa si že tukaj?). Vsak je moral priti na vrsto. Potem so imeli vadnico, kjer so začeli od začetka. Kot neka slikanica, črke in pisava – arabska abeceda je povsem drugačna, izpolnjevali so neki list. Obvezno je po eni šolski uri sledil odmor. »Dijaki« so bili različnih starosti – od 17 do 26 let, prihajali so iz Sirije, Somalije, Maroka, Afganistana, Iraka. Njihova doba bivanja v Nemčiji se je gibala od dva do deset mesecev. Lepo so sedeli v klopeh, dvigovali roko, ko so želeli kaj vprašati, vmes jih je učiteljica tudi mirila. Bili so tolerantni drug do drugega. Nameščeni so bili v begunjskem centru, ki je bil v bližini šole. Drugo uro so se igrali spomin. Posamezen predmet so poimenovali po nemško, člani so jim delali precej preglavic, druga skupina se je igrala Jengo. Njihova sposobnost koncentracije je pač takšna, da po eni uri potrebujejo razvedrilno uro. Dobili so še domačo nalogo in počasi smo se poslovili. Obvezno smo se slikali, narisala sem, kje je Slovenija, in potem so odšli. Kaj bodo delali popoldne? Morda naloge, ostali niti ne upajo vprašati. Upamo, da naslednji dan zopet pridejo. Ob koncu »tečaja« bodo imeli preizkus znanja nemščine. Če bo njihovo znanje na nivoju A1 in A2, jih bodo usmerili v nadaljnje izobraževanje. Mnogi nimajo urejenega statusa. Tisti, ki so prišli z vojnih območij, bodo že lahko ostali, iz Maroka ali Afganistana se bodo verjetno morali vrniti domov. Prvi vtis, ki me je spreletel, je bil: dragi Nemci, ali je lažje integrirati in »uvažati« tuje kot imeti lastne otroke?